

AKTUALNOŚCI

Bank Citi Handlowy objął patronatem koncert z okazji 75. urodzin jednego z najbardziej znanych i cenionych polskich kompozytorów, Wojciecha Kilara. Koncert zorganizowano 11 września, więc wydarzenie stało się również sposobem uczczenia pamięci ofiar ataków terrorystycznych na USA. Wśród wykonanych dzieł Wojciecha Kilara były m.in. *Magnificat* skomponowany dla uczczenia święta 3 Maja oraz *September Symphony*, zadedykowanej przez kompozytora tym, którzy zginęli 11 września 2001r.

BRE Bank otrzymał zgodę na rozpoczęcie działalności w Czechach i na Słowacji. Bank będzie działał pod marką mBank. Start projektu przewidywany jest jeszcze w tym roku. Z uwagi na fakt, iż Polska, Czechy i Słowacja są krajami Unii Europejskiej, bank będzie działał na nowych rynkach na zasadzie jednolitego paszportu europejskiego. Oznacza to, że niewymagana jest odrębna zgoda kraju goszczącego do otwarcia działalności. Wystarczy, że bank posiada stosowne zezwolenie w kraju rodzimym i zgłosi chęć prowadzenia działalności na terenie innego państwa wspólnoty do Komisji Nadzoru Bankowego.

Polbank EFG był generalnym sponsorem „Onko-Olimpiady 2007”. Inicjatorami i zarazem organizatorami imprezy, w której udział wzięli byli pacjenci ośrodków onkologicznych z Polski, Rosji, Białorusi i Ukrainy są Fundacja Spełnionych Marzeń oraz Fundacja Orimari. Patronat nad całym wydarzeniem objęła Maria Kaczyńska, małżonka prezydenta RP oraz Polski Związek Olimpijski. „Onko-Olimpiada 2007” jest pierwszą w Polsce imprezą sportową dedykowaną dzieciom po przebytej chorobie nowotworowej. Zawody mają szansę stać się cykliczną międzynarodową imprezą spełniającą zadania zarówno edukacyjne, jak i integracyjne.

Bank BPH stworzył i nieodpłatnie udostępnił na swoich stronach internetowych wyszukiwarkę programów Unii Europejskiej na lata 2007-2013. Przy pomocy wyszukiwarki, potencjalni beneficjenci mogą w prosty sposób uzyskać informacje na temat możliwości sfinansowania własnych przedsięwzięć rozwojowych ze środków publicznych. Baza składa się z fiszek z informacjami o poszczególnych programach, gdzie opisane są zasady i warunki skorzystania z funduszy UE.

OPRACOWAŁ MACIEJ GONISZEWSKI

Nadzór bankowy

• WOJCIECH PLANETA

W 2004 ROKU W NORWEGII PRZEPROWADZONO BADANIA DOTYCZĄCE OCENY NADZORU BANKOWEGO SPRAWOWANEGO PRZEZ URZĄD KREDITILSYNET PRZEZ BANKI. WZORUJĄC SIĘ NA DOŚWIADCZENIACH NORWESKICH, NIEMIECKIE MINISTERSTWO FINANSÓW ZLECIŁO PODOBNE BADANIE DEUTSCHES INSTITUT FÜR WIRTSCHAFTSFORSCHUNG – DIW

Wyniki badań przeprowadzonych w 2006 roku zostały przedstawione w pracy „Evaluierungsuntersuchungen zur Bewertung der Aufsicht der Kreditwirtschaft und Erstellung eines Erfahrungsbereichs” (Erfahrungsbereich Bankenaufsicht). Według autorów projektu badawczego, tego typu praca stanowi istotny element identyfikujący słabe punkty w komunikacji oraz w rozwinięciu sprawnego przyszłego modelu nadzoru. Badanie takie może pozwolić na wsparcie teorii ekonomicznej w ujęciu regulacji jako „produktu”, który podobnie jak inne produkty podlega prawu popytu i podaży. Wyniki przeprowadzonych badań wskazują, że tylko mniejszość instytucji kredytowych jest niezadowolona z dotychczasowej praktyki nadzorczej. Równocześnie większość banków uważa, że od czasu powołania BaFin – niemieckiej instytucji nadzoru zintegrowanego – wzrosły nakłady związane z biurokracją. W trakcie rozmów przeprowadzonych przed badaniem wynikało, że bardzo ważnym punktem w ocenie działalności nadzoru jest komunikacja pomiędzy nadzorem bankowym a bankami. Ogólnie mówiąc, postulowano usprawnienie komunikacji określonych decyzji nadzor-

czych w celu lepszego zrozumienia działań nadzoru. Kolejnym krytycznym punktem była mała przejrzystość celów nadzoru i procesów decyzyjnych wewnątrz nadzoru bankowego.

W nawiązaniu do szybkiego utworzenia urzędu zintegrowanego nadzoru wskazywano na występujące problemy kadrowe. Podkreślano, że wielu nowych pracowników posiada relatywnie małe doświadczenie i często brakuje im praktyki. Problematyczne jest również nasilenie się fluktuacji personelu.

Zgodnie z par. 44 ustawy KWG, BaFin ma prawo przeprowadzania inspekcji w siedzibach nadzorowanych banków. Inspekcje te może przeprowadzić samodzielnie, przy pomocy pracowników banku centralnego lub zlecić podmiotom trzecim, np. audytorom. Z reguły inspekcje dokonywane są przez pracowników banku centralnego. Koszty przeprowadzonych inspekcji ponoszone są przez kontrolowane banki, a ich średnia wysokość wynosiła około 45 000 euro. Istnieje tu różnicowanie w zależności od grupy banków. Przeciętnie dla banków komercyjnych koszty te osiągały 56 000 euro, a dla banków spółdzielczych 41 000 euro. Na ponoszone koszty rzutuje wielkość banków, obowiązuje tu zasada: wraz ze wzrostem sumy bilansowej wzrastają koszty kontroli. Kontrole przeprowadzane przez audytorów są z reguły powodem wyższych kosztów.

Inspekcje trwają średnio dobre 4 tygodnie: 21,1 dni roboczych przy pię-

Koszty inspekcji	
Grupa banków	Euro
Banki komercyjne	56 173
Banki spółdzielcze	41 014
Kasy oszczędnościowe	46 291
Pozostałe banki	70 573
Ogółem średnio	45 115

Źródło: DIW

w Niemczech

ciodniowym tygodniu pracy. W przypadku przeprowadzania inspekcji przez pracowników banku centralnego trwają one dłużej, przy większej ilości inspektorów. Nakłady czasu na kontrolę kredytów wynoszą średnio 30 dni, w bankach spółdzielczych 21 dni. Inne kontrole trwają 45 dni. Wskazano również na fakt, że kompetencje audytorów są nieco niższe oceniane niż pozostałych kontrolerów banku centralnego czy BaFin.

Podsumowując, opracowanie przedstawia ewaluację niemieckiego nadzoru bankowego z perspektywy sektora bankowego. W tym celu została sporządzona specjalna ankieta, wysłana do 808 instytucji kredytowych wybranych pod kątem ich reprezentatywności. 65 proc. ankietowanych banków odpowiedziało.

Do głównych ustaleń raportu należy zaliczyć:

- mniejszość banków jest niezadowolona z nadzoru w ostatnim okresie.

Więcej niż 40 proc. instytucji kredytowych uważa, że jakość nadzoru polepszyła się od 2002 r.,

- stopień zadowolenia z nadzoru zależy od wielu czynników. Ustalono, że postawa wobec jakościowych instrumentów odgrywa ważną rolę. Może to wskazywać na istnienie bardziej ogólnych różnic w sposobie myślenia menedżerów i ogólnie wskazywać na różnice w typach menedżerów w sektorze bankowym,
- jedynie mniejszość instytucji kredytowych stara się prowadzić aktywny dialog z nadzorem. W szczególności dotyczy to kas oszczędnościowych oraz banków spółdzielczych. Wiele z tych instytucji nie jest w stanie ocenić strategii prowadzonej przez nadzór bankowy. Z tego powodu wydaje się, że jest miejsce na poprawę wzajemnej komunikacji,
- pod wieloma względami działania nadzorcze w postaci „Aufsichtsgesprache” – „rozmów nadzorczych”,

jak również „Pruefungen” – inspekcji (par. 44 KWG) są oceniane pozytywnie,

- podział pracy między Deutsche Bundesbank i BaFin nie jest postrzegany jako wyraźny; wiele z instytucji kredytowych nie jest w stanie ocenić zasad wzajemnego oddziaływania/współpracy obydwu instytucji,
- wiele banków raportuje wzrost obciążeń biurokratycznych od 2002 r., tj. od powstania BaFin. Bardzo często banki te uważają, że źródłem obciążenia są regulacje dotyczące prania brudnych pieniędzy,
- możliwości poprawy obecnego systemu nadzoru są postrzegane na polu regulacji i obciążeń regulacyjnych, jak również w podziale pracy między Deutsche Bundesbank i BaFin. •

Autor jest pracownikiem NBP. Poglądy wyrażone w artykule są poglądami autora i nie wyrażają oficjalnego stanowiska Narodowego Banku Polskiego